

וביען במשפטי מאסו ואת זקתי געלה צפשים
ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתי
ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני
יהוה אלהיהם וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה אלהי הזקנים והמשפטים
והתורת אשר צדת יהוה בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש כי יפלא צדד בערכך צפעת
ליהוה והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד
בן עשרים שנה והיה ערכך זמשים שקל כסף
בעקל הקדש ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים
שקל ואם מבין זמשים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
שקלים ואם מבין זדש ועד בן זמשים והיה
ערכך הזכר זמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך
שלשת שקלים כסף ואם מבין עשרים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך זמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים ואם מן הוא מערכך והעמידו
לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג
יד הצדד יעריכו הכהן ואם

בהמה אשר יקריבו ממוצה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממוצו ליהוה יהיה קדש לא יזליפו וכל ימיר
אתו טוב ברע אורע בטוב ואם הבור ימיר בהמה
בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש ואם כל
בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממוצה קרבן ליהוה
והעמיד את הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה ואם
גאל יגאלה ויסף זמושתו על ערכך ואיש כי
יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין
טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום
ואם המקדש יגאל את ביתו ויסף זמושתו כסף
ערכך עליו והיה לו ואם מעודה אזוזתו יקדש
איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע זמר
עשרים בזמשים עקל כסף אם מעצת היבל
יקדש שדהו כערכך יקום ואם אזר היבל
יקדש שדהו וזשבו לו הכהן את הכסף על פי
השנים הצודת עד שצת היבל וצרע מערכך ואם
גאל יגאל את השדה המקדש אתו ויסף זמושתו
כסף ערכך עליו וקם לו ואם לא יגאל את השדה
ואם מוכר את השדה לאיש אזר לא יגאל עוד